

Nr 31.

Ankom till riksdagens kansli den 27 april 1933 kl. 5 e. m.

Utlåtande, angående verkställd granskning av riksgäldskontorets styrelse och förvaltning.

För den granskning av riksgäldskontorets styrelse och förvaltning, som åligger innevarande års riksdags bankoutskott, har utskottet tagit del av *dels* de allmänna protokoll och protokoll över låneärenden, som blivit förda hos fullmäktige i riksgäldskontoret från och med den 11 januari 1932, intill vilken dag ansvarsfrihet tillerkänts fullmäktige för deras i protokollen antecknade beslut och åtgärder, till och med den 9 januari 1933, *dels* den av riksdagens år 1932 församlade revisorer avgivna berättelsen om granskning av riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning för tiden 1 juli 1931—30 juni 1932, *dels ock* fullmäktiges med utskottets memorial nr 2 överlämnade, till 1933 års riksdag avgivna berättelse.

Sedan utskottet numera fullgjort sitt granskningsuppdrag, får utskottet avge berättelse över den verkställda granskningen.

1:o.

Upplåtelse av lokaler i riksdagshuset. *Revisorerna* hava i sin förenämnda berättelse (sid. 45—46) efter en redogörelse för det tillvägagångssätt, som tillämpats vid upplåtelse av lokaler i riksdagshuset för kongresser och sammanträden m. m., uttalat, att detta tillvägagångssätt syntes revisorerna mindre tillfredsställande, då någon kontroll från fullmäktiges sida över de påförda kostnaderna icke förekomme. Med den omfattning, i vilken upplåtelse av ifrågasvarande lokaler ägde rum, syntes det revisorerna påkallat att ersättningen för kostnader i samband med upplåtelsen i varje särskilt fall bestämdes av fullmäktige samt att i övrigt enhetliga och mera ingående bestämmelser utfärdades i förevarande avseende. Härvid syntes böra övervägas, huruvida icke åtminstone i vissa fall ersättning jämväl borde utgå för täckande av kostnaderna för lokalernas uppvärmning och belysning. Vidare syntes enligt revisorernas mening föreskrifter böra meddelas angående uppbörd och redovisning av inflytande ersättningsmedel. För möjliggörande av kontroll borde desamma upptagas till redovisning i riksgäldskontorets räkenskaper.

Med anledning av revisorernas uttalande hava *fullmäktige i riksgäldskontoret* i skrivelse den 22 december 1932 — vilken skrivelse återgivits i anslutning till den tryckta revisionsberättelsen (sid. 54—58) — förklarar sig komma att i enlighet med revisorernas önskan, så snart ske kan, utfärda erforderliga föreskrifter beträffande ifrågasvarande lokalupplåtelser samt uppbörd och redovisning av inflytande ersättningsbelopp.

Utskottet. Med hänsyn till vad fullmäktige sålunda meddelat har utskottet utan eget yttrande i ämnet ansett sig endast böra vad i detta ärende förekommit för riksdagen

omförmåla.

2:o.

Emissionen av 1931 års premielån. *Revisorerna* hava vidare i sin förenämnda berättelse (sid. 46—52) framställt anmärkningar mot vissa åtgärder från riksgäldskontorets sida i samband med emissionen av 1931 års premielån. Revisorerna hava härvid — efter en ingående utredning i ärendet — särskilt påtalat, att riksgäldskontoret, som tilldelat postverket en viss post obligationer av nämnda lån för utbyte och försäljning, sedermera mot postverkets egen önskan frångått detsamma en avsevärd del av nämnda obligationspost och i stället i ungefär motsvarande grad ökat tilldelningen av obligationer till vissa enskilda förmedlare, nämligen firman Åhlén & Holm, firman Albert Bonnier och aktiebolaget Nordiska kompaniet. Denna åtgärd hade — påpeka revisorerna — vidtagits, ehuru vederbörande inom riksgäldskontoret med de erfarenheter, som vid emissionen av 1923 års premielån vunnits i fråga om möjligheterna att med postverkets hjälp omsätta obligationer av ifrågavarande slag, haft skälig anledning att vänta det bästa resultat av postverkets medverkan vid den nya emissionen och ehuru denna medverkan kunnat i detta fall ske mot fördelaktigare villkor med avseende på provisionens storlek än beträffande de enskilda firmor, som anlåtats som förmedlare.

Ytterligare hava revisorerna funnit anmärkningsvärt, att de kontrakt, som avslutats mellan riksgäldskontoret och förenämnda tre enskilda förmedlare, icke blivit underställda fullmäktiges prövning, vilket icke heller varit fallet med de jämkningar i kontraktens bestämmelser, som sedermera förekommit.

Revisorerna beteckna härjämte såsom anmärkningsvärt, att vederbörande inom riksgäldskontoret icke gentemot berörda enskilda firmor upprätthållit de ingångna kontraktens föreskrifter i fråga om likvidernas fullgörande. Under det att övriga förmedlare avfordrats slutredovisning till omkring den 1 augusti 1931, hade de omtalade firmorna i strid mot kontraktens bestämmelser medgivits anstånd i ett par av fallen med större delen av hela likviden och i ett fall med omkring hälften av densamma till inemot slutet av juni 1932.

Med anledning av revisorernas förenämnda uttalanden hava *fullmäktige i riksgäldskontoret* i sin ovanberörda skrivelse framhållit (sid. 55—58), bland annat, att åtgärden att från postverket återfordra en del av de premieobligationer, som överlämnats dit för utbyte och försäljning, icke haft något direkt samband med de kontrakt, som upprättats med de ifrågavarande enskilda förmedlarna angående överlämnande till dem av visst belopp obligationer, enär detta belopp redan tidigare reserverats för dessa förmedlares räkning. Då riksgäldskontoret återfordrat ifrågavarande obligationer, hade postverket förfogat över ett så stort belopp oredovisade obligationer — ej mindre än 20,5 miljoner kronor — att det förefallit ovisst, om samtliga dessa kunde inom rim-

lig tid genom postverkets försorg placeras genom utbyte eller kontantförsäljning. Att riksgäldskontoret från postverket återtagit en mindre del av dess oredovisade obligationsinnehav måste enligt fullmäktiges uppfattning anses vara fullt försvarbart.

Med avseende å revisorernas anmärkning att de med ifrågavarande förmedlare ingångna kontrakten och däri sedermera vidtagna jämkningar icke underställts fullmäktiges prövning hava fullmäktige framhållit, att här vore fråga om verkställighetsåtgärder, som det jämlikt § 9 i reglementet för riksgäldskontoret ålegat deputerade att ombesörja, detta så mycket hellre som deputerade av fullmäktige bemyndigats att meddela de närmare föreskrifter beträffande utbyte och försäljning av här ifrågavarande obligationer, som kunde befinnas erforderliga.

Det av revisorerna anmärkta förhållandet, att tiden för de av ifrågavarande förmedlare övertagna obligationernas likviderande och utlämnande framflyttats, anse fullmäktige hava varit till fördel för riksgäldskontoret, som därigenom fått under längre tid än avsett uppbära ränta å de oguldna beloppen.

I anslutning till sina sålunda gjorda erinringar mot revisorernas påpekanden hava fullmäktige uttalat önskvärdheten av, att revisorerna icke måtte meddela detaljer, vilka ur synpunkten av riksgäldskontorets verksamhet ej lämpligen borde offentliggöras, samt att de därför måtte mera samråda med fullmäktiges deputerade än vad här varit fallet. Detta påpekande gällde i särskild grad uppgifter i fullmäktiges läneprotokoll, där revisorerna hämtat vissa sakkuppgifter. Detta protokoll vore nämligen ej avsett för offentligheten och åtnjöte fördenskull skydd enligt tryckfrihetsförordningen.

Enligt utskottets mening är det angeläget, att postverkets omfattande organisation i största möjliga utsträckning utnyttjas för genomförandet av låne-transaktioner av här ifrågavarande art. I den mån det anses erforderligt att jämväl anlita medverkan av enskilda företag, bör självfallet tillses, att villkoren för denna medverkan bliva för staten så fördelaktiga som möjligt. Då utskottet ansett sig kunna utgå från att, med anledning av vad revisorerna anfört, nu angivna synpunkter komma att vid framtida emissioner av premielån beaktas, har utskottet funnit vad i ärendet förekommit icke påkalla vidare uttalande från utskottets sida.

Utskottet.

Med anledning av vad fullmäktige anfört i fråga om offentliggörande av uppgifter ur fullmäktiges läneprotokoll vill utskottet för sin del framhålla, att det måste anses ligga inom revisorernas — liksom inom bankoutskottets — befogenhet att pröva, i vad mån innehållet i detta protokoll bör och utan skada för riksgäldskontoret kan yppas, en ståndpunkt, som jämväl synes överensstämma med hittills tillämpad praxis. Enligt utskottets mening kan någon berättigad erinran icke riktas mot revisorerna för det sätt, på vilket de i här förevarande ärende förfarit.

Vad i detta ärende förekommit har utskottet velat för riksdagen

omförmåla.

3:o.

Vissa i riksgäldskontoret förövade tillgrepp. Vid läsningen av fullmäktiges protokoll över låneärenden för den 26 maj 1932 har utskottet inhämtat, att fullmäktiges vice ordförande i december 1931 under hand meddelat fullmäktige, att i riksgäldskontorets statsskuldboksavdelning upptäckts, att tillgrepp av obligationer och penningar ägt rum i ett antal fall. Såsom skyldig till tillgreppen hade misstänkts en såsom biträde vid konverteringen av 1921 års premieobligationslån i riksgäldskontoret anställd extra tjänsteman. Vid anställda förhör hade denne jämväl erkänt, att han vid olika tillfällen under tiden från den 1 september till slutet av november 1931 tillgripit och förskingrat dels svenska statens premieobligationer av år 1931, dels ock penningar, allt till ett belopp av sammanlagt 4,401 kronor 83 öre. Till ersättning av den för riksgäldskontoret genom tillgreppen uppkomna förlusten hade omedelbart i penningar inbetalats av tjänstemannen 700 kronor och av hans fader 2,500 kronor. Den senare hade därjämte samtidigt avlämnat en förbindelse att före den 1 juli 1932 inbetala återstoden och till säkerhet härför pantsatt honom tillhöriga svenska statens premieobligationer till motsvarande belopp. På grund härav hade fullmäktige ansett annan åtgärd ej böra mot tjänstemannen i fråga vidtagas än att han skulle omedelbart skiljas från sin anställning i riksgäldskontoret. I enlighet härmed hade han entledigats den 15 december 1931.

Av sagda protokoll inhämtas vidare, att tjänstemannen i fråga under mars 1932 blivit häktad för tjuvnads- och bedrägeribrott, som av honom förövats efter entledigandet från anställningen i riksgäldskontoret. Därvid hade hos honom anträffats pantkvitton rörande ett antal svenska statens premieobligationer, och vid förhör angående åtkomsten av desamma hade han erkänt de av honom förövade tillgreppen i riksgäldskontoret. Vid rannsaking inför Stockholms rådhusrätt hade allmänne åklagaren med anledning därav yrkat ansvar på den häktade jämväl för dessa tillgrepp. Såsom målsägare hade riksgäldskontoret erhållit kallelse att inställa sig vid rannsakingen, och riksgäldskontoret hade därvid genom sitt ombud i målet tillkännagivit, att riksgäldskontoret med anledning av vad som förekommit för sin del icke förde någon talan mot den tilltalade. Genom utslag den 19 mars 1932 hade Stockholms rådhusrätt ådömt denne straff för bland annat ovan omförmälda tillgrepp och förskingringar i riksgäldskontoret.

Utskottet. Enligt utskottets uppfattning är det anmärkningsvärt, att fullmäktige icke omedelbart efter upptäckten av ovanberörda inom riksgäldskontoret förövade brott föranstaltat om åtal för desamma. Utskottet har ansett sig icke kunna underlåta att, med tillkännagivande av denna uppfattning, vad i detta ärende förekommit för riksdagen

omförmäla.

4:o.

Lån till Skandinaviska kreditaktiebolaget. Med bifall till vad bankoutskottet i utlåtande nr 22 hemställt beslöt 1932 års riksdag, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition nr 248 gjorda framställning, bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att, för beredande av stöd åt Skandinaviska kreditaktiebolaget, å statens vägnar teckna och erlægga likvid för förlagsbevis i kreditaktiebolaget till belopp av 100 miljoner kronor ävensom lämna samma bolag lån intill sammanlagt belopp av 115 miljoner kronor, allt på i huvudsak vissa av riksdagen fastställda villkor. Nämda villkor inneburo i fråga om förlagslånet bland annat, att förlagsbevisen å tillhopa 100 miljoner kronor skulle löpa med $5\frac{1}{2}$ procent ränta och att lånet, vilket skulle vara till fullo inlöst senast den 15 juni 1940, skulle hava samma rätt som bankens $5\frac{1}{2}$ procent förlagslån av år 1925. Beträffande lånet å intill 115 miljoner kronor innefattade de av riksdagen fastställda villkoren bland annat, att ränta skulle utgå efter en räntefot, som med en procent överstege riksbankens officiella diskonto för växlar på högst tre månader, dock lägst efter $5\frac{1}{2}$ procent, att för lånet skulle pantförskrivas vissa förbindelser, som vid beslutets fattande voro belånade i riksbanken, eller andra likvärdiga förbindelser å motsvarande belopp med tillhörande säkerhet samt att lånet skulle vara amorteringsfritt under åren 1932 och 1933 men därefter amorteras med en tiondel årligen av ursprungliga beloppet.

Enligt riksdagens beslut skulle de angivna lånebeloppen utbetalas under villkor, att ett antal svenska affärsbanker på depositions- eller kapitalräkning hos Skandinaviska kreditaktiebolaget insatte ett belopp av tillhopa 40 miljoner kronor, bundet på ett år, varvid förutsättningen skulle vara, att minst halva beloppet komme att kvarstå ytterligare ett år.

I samband med sitt beslut om ifrågavarande stödaktion uttalade riksdagen att, innan beslut från Kungl. Maj:ts sida meddelades angående utbetalande av de omförmälda lånebeloppen, i fråga om de närmare villkoren för försträckningarna borde föreligga ett mellan riksgäldskontoret och Skandinaviska kreditaktiebolaget upprättat avtal av beskaffenhet att kunna av Kungl. Maj:t godkännas.

Avtal angående ifrågavarande lån har den 7 april 1932 ingåtts mellan fullmäktige i riksgäldskontoret och Skandinaviska kreditaktiebolaget. Avtalet har den 8 i samma månad godkänts av Kungl. Maj:t.

Enligt nämnda avtal beviljade riksgäldskontoret kreditaktiebolaget ett lån å 100 miljoner kronor mot av bolaget utfärdade förlagsbevis, löpande med $5\frac{1}{2}$ procent årlig ränta och förfallande till betalning den 15 juni 1940. Förlagsbevisen skulle dateras i april 1932 och åtföljas av 16 st. halvårsvis den 15 juni och den 15 december förfallande räntekuponer, av vilka den första förfölle den 15 december 1932. Bolaget skulle avlämna särskild förbindelse, förfallande den 15 juni 1932, å per sistnämnda dag upplupen ränta. Bevisen skulle utställas i valörer, som bestämdes av riksgäldskontoret i samråd med bolaget. Bevisen skulle äga samma rätt till be-

talning ur bolagets tillgångar som förlagsbevis, tillhörande det av bolaget år 1925 utgivna förlagslånet. Förlagsbevisen finge, i den mån riksgäldskontoret så funne lämpligt, av kontoret försäljas. Bolaget vore berättigat att när som helst till pari övertaga de förlagsbevis, som befunne sig i riksgäldskontorets ägo, eller större eller mindre poster av dessa. Därest avbetalning verkställdes å bolagets förlagslån av år 1925, skulle samtidigt utan särskild anfordran inlösas minst samma belopp av de 1932 års förlagsbevis, som då alltjämt tillhörde riksgäldskontoret.

Enligt avtalet skulle vidare, samtidigt med övertagande av förlagsbevisen, riksgäldskontoret bevilja bolaget mot avlämnande av vederbörlig skuldförbindelse ett lån å 114.7 miljoner kronor. Å detta lån skulle utgå ränta enligt vad förut angivits. Det skulle åligga bolaget att, såsom säkerhet för lånet, till riksgäldskontoret avlämna följande vid avtalets ingående i riksbanken belånade växlar, nämligen

a) tjugu växlar, utställda av Ivar Kreugers stärbhus och accepterade av Svenska tändsticksaktiebolaget, lydande å tillhoppa 20,000,000 kronor;

b) tjugu växlar, utställda av Ivar Kreuger och accepterade av aktiebolaget Kreuger & Toll, lydande å tillhoppa 20,000,000 kronor;

c) trettioen växlar, utställda av Ivar Kreuger och accepterade av aktiebolaget Kreuger & Toll, lydande å tillhoppa 30,575,000 kronor; samt

d) fyrtiofem växlar, utställda av Ivar Kreugers stärbhus och accepterade av Svenska tändsticksaktiebolaget, lydande å tillhoppa 44,125,000 kronor.

De här ovan under a) och b) omförmälda växlarna skulle vara åtföljda av hypotek av aktier å nominellt 39,375,650 kronor i Bolidens gruvaktiebolag. Med de under c) och d) omförmälda växlarna skulle såsom hypotek följa respektive nominellt 11,500,000 dollars och nominellt 17,500,000 dollars Tyska rikets 6 % obligationer av år 1930.

Nu omförmälda aktier och obligationer skulle enligt avtalet gälla som gemensam säkerhet för hela ifrågavarande lån å 114.7 miljoner kronor i den omfattning, vari kreditaktiebolaget enligt till bolaget gjorda förskrivningar lagligen ägde förfoga över samma pantsäkerheter. Dessa förskrivningar skulle överlämnas till riksgäldskontoret, försedda med vederbörliga överlåtelser.

Till riksgäldsfullmäktiges protokoll över låneärenden för den 21 april 1932 har antecknats, att Skandinaviska kreditaktiebolaget den 19 i samma månad till riksgäldskontoret överlämnat i avtalet omförmälda förlagsbevis å 100 miljoner kronor samt skuldförbindelse för lånet å 114.7 miljoner kronor ävensom att de handlingar i övrigt, som enligt kontraktet erfordrades för stödaktionens genomförande, blivit upprättade och sistnämnda dag avlämnade till riksgäldskontoret. I skrivelse samma dag hade kreditbolaget vidare meddelat, att bolaget genom insättning på kapital- eller depositionsräkning från ett antal svenska affärsbanker i enlighet med vad i kontraktet förutsatts mottagit ett belopp av 40 miljoner kronor. Sedan till chefen för finansdepartementet avlåtits meddelande, att från riksgäldskontorets sida intet finnes att erinra mot att Kungl. Maj:t, på sätt i riksdagens skrivelse i ämnet förutsatts, meddelade beslut angående utbetalning av de bolaget beviljade lånebeloppen, hade

Kungl. Maj:t genom beslut samma den 19 april 1932 förklarar att, såvitt på Kungl. Maj:t ankomme, hinder icke mötte mot utbetalande till Skandinaviska kreditaktiebolaget av ifrågavarande lånebelopp. Sedan Kungl. Maj:ts brev i ämnet påföljande dag kommit riksgäldskontoret till handa, hade transaktionen samma dag genomförts genom förmedling av riksbanken, som ställt här för erforderliga medel till förfogande mot erhållande av två av riksgäldskontoret till riksbanken utfärdade statsskuldförbindelser å respektive 100 miljoner kronor och 114.7 miljoner kronor.

Vad sålunda förekommit till genomförande av riksdagens beslut angående stöd åt Skandinaviska kreditaktiebolaget har utskottet ansett böra bringas till riksdagens kännedom; vilket utskottet härigenom får för riksdagen

anmäla.

5:o.

Åtgärder i fråga om riksbyggnaderna å Helgeandsholmen. Enligt gällande reglementen för riksbanken och riksgäldskontoret äga fullmäktige i dessa båda verk att gemensamt bland annat vidtaga de åtgärder, som erfordras för utförande av riksdagens beslut i fråga om nya byggnader för riksdagen m. m. och riksbanken, allt i överensstämmelse med de närmare föreskrifter, som i särskilda skrivelser den 11 och 12 maj 1888 och den 6 april 1906 blivit av riksdagen meddelade.

Några gemensamma sammanträden mellan bemälda fullmäktige för utförande av ifrågavarande uppdrag hava, enligt vad utskottet inhämtat, icke ägt rum under den tid, utskottets granskning omfattat; vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

6:o.

Protokoll och berättelser. Vid granskning av ovannämnda protokoll och berättelser har utskottet i övrigt icke funnit något förhållande, som påkallat särskilt yttrande från utskottets sida; vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

7:o.

Ansvarsfrihet. Revisorerna hava i sin berättelse anmält, att revisorerna för sin del tillstyrkte, att ansvarsfrihet måtte beviljas fullmäktige i riksgäldskontoret för den tid, revisionen omfattat.

I enlighet med föreskriften i § 4 av den för utskottet gällande instruktionen vill utskottet meddela, att med avseende på riksgäldskontorets ställning och förvaltning under den tid, granskningen omfattat, utskottet ej funnit anledning till erinran i annat avseende än vad förut blivit anfört samt att utskottet för sin del anser, att ansvarsfrihet bör beviljas fullmäktige.

Utskottet hemställer alltså,

att fullmäktige i riksgäldskontoret må tillerkännas ansvarsfrihet ej mindre för den av riksdagens år 1932 församlade revisorer granskade förvaltningen av riksgäldskontoret under tiden 1 juli 1931—30 juni 1932 än även för alla beslut och åtgärder, som finnas antecknade i fullmäktiges protokoll från och med den 11 januari 1932 till och med den 9 januari innevarande år.

Stockholm den 27 april 1933.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 30.

Reservationer

vid punkten 6:o (ang. protokoll och berättelser):

dels av herrar *Lindgren* och *Stendahl*, som ansett, att i utskottets utlåtande jämväl bort inflyta en punkt av följande lydelse:

Rekonstruktion av aktiebolaget Göteborgs handelsbank. I utlåtande den 24 maj 1932, nr 53, hemställde bankoutskottet, att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition nr 248 i sådant hänseende framlagda förslag, måtte bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att ställa till Kungl. Maj:ts förfogande ett belopp av 30 miljoner kronor att i enlighet med vad av föredragande departementschefen till statsrådsprotokollet över finansärenden för den 31 mars 1932 föreslagits och med iakttagande av vad utskottet i nämnda utlåtande anfört användas för lämnande av stöd åt svenska kreditinrättningar, som på grund av rådande krisläge kunde befinnas vara i behov därav.

Riksdagen biföll utskottets hemställan med ett par smärre jämkningar i utskottets motivering.

Riksdagens beslut innebar, att Kungl. Maj:t skulle äga att under den tid av år 1932, då riksdagen ej vore samlad, bevilja stöd åt kreditföretag på villkor, som Kungl. Maj:t, efter hörande av fullmäktige i riksbanken och i riks-

gäldskontoret, skulle äga bestämma inom ramen av de huvudgrunder, som fastställts av riksdagen.

Innan bankoutskottet avgav utlåtande i ämnet, inhämtade utskottet av sakkunniga personer muntliga redogörelser beträffande ställningen för de särskilda kreditinrättningar, vilka kunde tänkas bliva i behov av stöd från statens sida med anlitande av nyss angivna medel.

Bland dessa kreditföretag befann sig jämväl aktiebolaget Göteborgs handelsbank. Beträffande denna bank inhämtade bankoutskottet bland annat av representanter för aktiebolaget Kreditkassan av år 1922 — vilket sistnämnda bolag genom ett dotterbolag är ägare till inemot halva antalet aktier i bankbolaget — upplysningar rörande bankens ställning, varvid jämväl meddelades beräkningar rörande storleken av förefintligt avskrivningsbehov samt fördelningen av ifrågasatta avskrivningar på särskilda större engagemang m. m.

Genom beslut den 13 december 1932 har Kungl. Maj:t, efter en av aktiebolaget Göteborgs handelsbank gjord ansökning, över vilken tillstyrkande utlåtanden avgivits av fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret, bank- och fondinspektionen samt styrelsen för aktiebolaget Kreditkassan av år 1922, anvisat medel för stöd åt banken genom beredande av tillskott för återställande av dess grundfond.

Av upplysningar, som utskottet inhämtat, synes framgå, att den rekonstruktion av aktiebolaget Göteborgs handelsbank, som numera genomförts under statens sålunda lämnade medverkan, såväl med avseende å beloppet av de totala avskrivningarna som i fråga om gjorda avskrivningars fördelning på olika engagemang avsevärt skiljer sig från de förslag beträffande sanering av banken, vilka skisserades inför 1932 års bankoutskott. Det har emellertid icke varit bankoutskottet möjligt att av de till grund för Kungl. Maj:ts beslut liggande handlingarna eller av den utredning i övrigt, som stått utskottet till buds, bilda sig en tillförlitlig uppfattning angående den genomförda rekonstruktionen av banken.

Detta förhållande har utskottet velat bringa till riksdagens kännedom; vilket utskottet härigenom får för riksdagen

anmäla.»;

dels ock av herr *Paulsen*.
